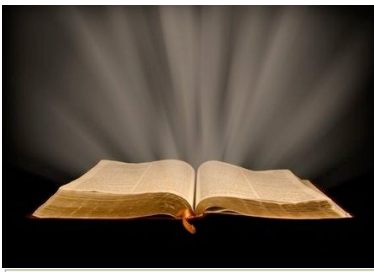

HOUVAST

de wederkomst
van Christus

de hoop
van de
Christen

“verwachtende de zalige hoop en verschijning...”

HOUVAST

*Tweemaandelijks info-blad
voor geestelijk en lichamelijk
welzijn - extra editie*

In onzekere tijden is en blijft er een waarde die nooit wankelt. Gods Woord is een lamp die de weg verlicht, het hart verwarmt, de geest richt naar hogere gedachten en uitzichten. Elke dag opnieuw biedt het houvast, voor mensen van nu.

Contact:

De Levensark
info@natur-el.org

Deze houvastbrochures worden niet verkocht. Uw vrijwillige bijdrage helpt een gedeelte van de productiekosten te dragen.

Deze brochure is een onderdeel van serie 2 uit de reeks "De weg naar leven en vrede".

Houd moed...

Houvast-uitgave

Johannes 16:33 zegt ons "Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen."

Jezus sprak met Zijn leerlingen over veel zaken tijdens het laatste avondmaal. Zijn doel was om Zijn leerlingen voor te bereiden op wat komen ging. Hij wilde ze Zijn vrede geven. In de wereld komt er van alles op ons af, maar we mogen goede moed hebben. Jezus heeft de wereld overwonnen.

Jezus was geen slachtoffer van de wereld. Hij werd niet geregeerd door wat mensen van Hem wilden of verwachten. Hij ging niet in op de geest die in de wereld was en op al de verleidingen. Hij stond er boven. Het leven van Zijn Vader stroomde door Hem heen. Hij beïnvloedde en veranderde de omgeving waar Hij kwam. Hij werd niet door omstandigheden geleid, maar door Zijn Vader. Dat voorbeeld blijft ook ons inspireren en Jezus nodigt ons uit om te volgen. We zijn nog in de wereld, en in deze wereld lijden wij verdrukking, staan wij voor moeilijke beslissingen, komen we in aanvaring met mensen en omstandigheden. En je zou er soms de moed bij verliezen... kijkend naar anderen, naar jezelf, naar hoe gemakkelijk de zonde nog toegang krijgt... maar God weet het. Hij lijdt met je mee, maar vooral wil Hij dat we ons oog op Hem gericht houden, ons vastklampen aan Zijn beloften, dat wij ons verwonderen en blij zijn om Zijn grote werken. Deze wereld zal niet altijd blijven bestaan; dit leven is begrensd. Maar het mooie is, dat wanneer de dagen van ons vreemdelingschap voorbij zijn, dat God iets beter heeft voorbereid. Daarover gaat deze brochure en het is mijn diepste hoop dat het bemoediging geeft en u als lezer helpt om vast te houden aan ieder woord dat in Gods heilig boek, de Bijbel, staat opgetekend. Het is het kompas en het roer, dat ons naar de veilige haven leidt. Het zijn woelige wateren, maar de Kapitein is ervaren. Hij heeft het allemaal doorstaan.

de hoop van de Christen

In de vorige lezingen leerden wij vanuit bijbelse visie kennen wie God en Jezus is, wie en wat de mens is, wat Gods doel is voor de mens en wat Hij gedaan heeft en nog doet opdat het de mens goed zou gaan.

Van bij de oorsprong, toen Hij de mens schiep, was het Gods bedoeling dat deze eeuwig en in een perfecte toestand zou leven om onbelemmerd te genieten van alles wat van Hem naar de mens uitging.

De mens echter keerde zich van God af. Hij ging de zin van zijn bestaan zoeken in zichzelf. Waarvoor God hem gewaarschuwd had, gebeurde dan ook: de dood deed zijn intrede in het leven van de mens. Toch liet God zijn schepselen niet in de steek. Hij nam het voor ze op. God had het plan opgevat om Zelf de breuk, die ontstaan was tussen Hem en de mens als gevolg van de zonde, te herstellen. Hij wilde de mens terug optillen naar het niveau dat deze had vóór de zondeval. Hiervoor deed en gaf God letterlijk alles. Wat kon Hij méér doen dan zijn eigen onschuldig leven geven voor de schuldige mens?

Het is te vergelijken met een drenkeling die op sterven na dood is en geen kracht meer heeft om de hem toegeworpen reddingsboei te grijpen. Om gered te worden, dient een derde persoon - op risico van zijn eigen leven - effectief zelf in het water te springen en de ten dode opgeschreven persoon op het droge te brengen. Wel, dát heeft God gedaan voor elke mens – voor u en voor mij.

Had God nog iets meer kunnen doen dan wat Hij gedaan heeft?

Elke mens is het voorwerp van Gods liefdevolle en rechtvaardige zorg. Wie de redding aanvaardt, die God hem aanbiedt en zich laat leiden door Hem, grijpt het goede en bijgevolg het eeuwige leven.

Wat biedt God de mens nu eigenlijk aan? Wat is nu eigenlijk zijn belofte naar de mens toe? Wat is daar nu zo speciaal aan dat de mens het gelovig zou aanvaarden?

Gans het aanbod en de belofte wordt weergegeven in één woord: de hoop van de gelovige. Die hoop zal het voorwerp uitmaken van deze overdenking.

Wat is hopen?

Het is op grond van beloften door iemand, met vertrouwen, in verwachting en volhardend uitzien naar de verwezenlijking van de beloften.

Dat uitzien naar de realisatie van de beloften hangt natuurlijk af van **wie** belooft.

Er zijn vragen die opkomen:

- ° is die persoon betrouwbaar, geloofwaardig of niet?
- ° Hoe staat de belover tegenover de persoon aan wie hij de belofte doet?
- ° Welke gevoelens koestert de belover tegenover die andere ?
- ° Wat bezielt de belover en wat motiveert hem om deze of gene belofte te doen?

Spreeken over de **hoop** van een bijbels gelovige, doet men omdat Christus Zelf hem iets van levensbelang beloofd heeft.

Die gelovige heeft een vaste en levende hoop op de **wederkomst** van Jezus. Op **die dag** zal Jezus in hoogsteigen Persoon de gelovige binnenleiden in het eeuwige leven.

Op grond van Jezus' beloften en van wat Hij allemaal al gedaan heeft voor de mens, kan deze vast **gelooven** wat Hij als **eindpunt** beloofd heeft, nl. zijn wederkomst.

Die belofte kan o.a. gelezen worden in Johannes 14:1-3:

“Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.

De **belofte** van Jezus' wederkomst komt dus in de eerste plaats van Hemzelf. Oprechte en ware christenen hebben geen enkele reden om bedroefd te zijn zoals mensen die geen hoop hebben.

Evenmin hebben ze redenen om de moed te verliezen.

Waar het op neer komt is te blijven geloven in en vertrouwen op God en Jezus Christus zoals de Bijbel zegt - Johannes 7: 38.

Jezus wijst er verder op dat de verblijf- of woonplaats van zijn volgelingen een oord is waar zonde, ziekte, lijden en dood totaal afwezig zal zijn.

De gelovigen zullen er leven in de tegenwoordigheid van God en van Jezus Christus. Die plaats bij God is Jezus nu aan het gereedmaken voor wie Hem volhardend blijft liefhebben en volgen. Wanneer Hij met die taak klaar is, komt Hij terug om met Zich mee te nemen allen die zich op die terugkeer ernstig hebben voorbereid.

Zelfs al zou er in de Bijbel slechts één dergelijke belofte staan, zou het bijzonder belangrijk zijn die heel ernstig te nemen. Maar er zijn meer dan **driehonderd beloften** die wijzen naar de **wederkomst** van Christus. Hieruit moge blijken in welke mate die wederkomst van Jezus de hoop uitmaakt van iedere oprechte christen. Paulus formuleert die hoop zo in Filippenzen 3:20, 21 als volgt:

“Maar ons vaderland is in de hemel, vanwaar wij ook de Here Jezus Christus als Redder verwachten. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met de kracht die Hem in staat stelt het heelal aan Zich te onderwerpen.”

In Titus 2: 13 zegt hij het zo:

“Dat wij bezonnen, rechtvaardig en vroom moeten leven in deze wereld, in afwachting van het geluk waar wij op hopen: de verschijning van onze grote God en Redder, Christus Jezus.”

Het evangelie vertelt dat de gelovigen op aarde **bijwoners** en **pelgrims** zijn. De onzelfzuchtige denk- en leefwijze van de ware christenen staat regelrecht tegenover de zelfzuchtige ingesteldheid van deze wereld.

Het is daarom dat zij hier niet thuis zijn. Hun **vaderland** is in de hemel vanwaar zij Christus als hun Verlosser verwachten.

Intussen willen zij met Gods genade hier op deze aarde bezonnen, rechtvaardig en vroom leven. Dit is hun voorbereiding op de komst van hun Heer.

Paulus is gekomen op het einde van zijn leven. Hij beseft dat zijn sterven niet lang meer zal uitblijven. Toch heeft hij nog een klare kijk op zijn leven als gelovige. Zijn hoop op de toekomst is hem zeker en volkomen duidelijk.

Van hieruit moedigt hij zijn medegelovigen aan:

“Ik heb de wedloop tot een goed einde gebracht, de afstand afgelegd, het geloof bewaard. Wat mij nog wacht, is de prijs, de krans der gerechtigheid die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij zal omhangen op de grote dag, en niet alleen mij, maar ook allen die verlangend hebben uitgezien naar zijn verschijning”

- 2 Timoteüs 4:6-9,

De Bijbel spreekt niet alleen over de **eerste** komst van Christus, als kind en geboren uit Maria. Met evenveel nadruk worden de gelovigen bepaald bij zijn **tweede** en laatste komst, zijn terugkomst.

Zowel in de Oude Testamentische tijd als in de Nieuw Testamentische tijd zijn er oprechte gelovigen geweest die uitgezien hebben naar die wederkomst. Zij leefden voortdurend in die verwachting (hoop) van de komst van Christus. In het Oude Testament zagen zij verlangend uit naar de eerste komst van Christus. Hij zou hier op aarde een gelovig leven leiden als **voorbeeld** voor de mens. Daarnaast zou Hij de zondesschuld van elke mens op Zich nemen, Het gevolg daarvan zou zijn dat Hij de straf, de eeuwige dood, zou ondergaan. De vloek, die de overtreding van Gods geboden met zich meebrengt, zou Hij in zijn eigen lichaam ondergaan. Hierdoor zou Hij de straf, het gevolg van de zonde, van de mens wegnemen; de vloek zou de mens niet meer treffen.

De dood heeft Hij ondergaan; Hij is begraven; Hij is opgestaan uit de dood en dan opnieuw naar de hemel opgevaren.

Vlak voor zijn opname naar de hemel gaf Hij de verzekering dat Hij zou terugkeren om allen die zijn eerste komst ter harte hebben genomen tot Zich nemen. Hier zal gerealiseerd worden wat Hij al altijd heeft gewild: zijn gelovigen tot Zich nemen zodat zij in eeuwige onsterfelijkheid voortdurend bij Hem zouden leven.

Het moment waarop Hij terugkomt om dat te realiseren, is de tweede komst of de wederkomst van Jezus. Die dag is net zo zeker als deze van zijn eerste komst was. Daarom verwachten ware christenen die wederkomst.

Zij zijn dus in de ADVENT, d.w.z. in afwachting van die naderende dag.

In werkelijkheid zijn alle gelovigen, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament, **adventgelovigen**: mensen, die het naderen van de komst van Jezus Christus beleven. Een ware gelovige was dus een Adventist en dat is hij vandaag nog steeds.

Het is ontnuchterend vast te stellen nu nog niet in de hemel te zijn. Dat komt omdat de gelovigen er nog niet klaar voor zijn. De Bijbel vertelt hoe de dagen zullen zijn die de wederkomst van Jezus voorafgaan:

“Er zullen spotters met spotternij komen, die naar hun eigen begeerten wandelen en zeggen: Waar blijft de belofte van zijn komst? Want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zo, als het van het begin der schepping af geweest is” –

2 Petrus 3:3-4.

Deze profetie is zich nu aan het vervullen. Het blijkt vandaag de dag een uiting van wetenschappelijke uitnemendheid te zijn voor wie het Wezen van God en zijn beloften belachelijk maakt.

Zo 'n situatie bedroeft de oprechte christenen ten zeerste. Toch hoeft het ze niet te verwonderen; Petrus heeft immers de gelovigen verwittigd dat zo 'n mentaliteit zich zou openbaren net voor de terugkomst van Jezus Christus. Dus moet de toename van spotters de gelovigen des te meer overtuigen dat de gezegende hoop op het wederkomen van hun Here Jezus Christus, met als hoogtepunt de verlossing, op het punt staat zich in werkelijkheid om te zetten.

Het feit dat ongeloof en heidendom in de eens christelijke landen en kerken de kop opsteekt, is een van de **tekenen** die wijst op het gestaag ondergaan van de zon van de huidige oude wereld.

God laat toe dat deze dingen gebeuren om de gelovigen wakker te schudden, opdat ze zouden uitkijken naar een betere wereld - **een stad waarvan God de Bouwmeester is.**

Het is overduidelijk dat de laatste werelddagen zich voltrekken. Problemen en ontaarding vermenigvuldigen zich onrustbarend snel. Anderzijds roepen duizenden oprechte gelovigen met een rein hart biddend tot hun God:

“Hoe lang nog, o Here? Hoe lang nog, Heer? Hoe lang zult U wachten voor U de verlossing brengt, die U door uw dienaren, de profeten beloofd hebt?”

De Here blijft niet onverschillig tegenover de gebeden van zijn oprecht volk. Hij zegt:

“Heb geduld, blijf op Mij vertrouwen; Ik kom weer en zal niet uitstellen.”

De omstandigheden en situaties in de huidige maatschappij vragen om de spoedige wederkomst van Jezus. Het Wezen, centraal in de Bijbel, is JEZUS en het goede nieuws is zijn spoedig wederkeren naar deze aarde. Jezus' wederkomst naar deze wereld is dermate belangrijk, dat naar schatting één op twintig uitspraken in het Nieuwe Testament daar aan gewijd is.

Bijbels gelovige christenen zijn mensen die een boodschap hebben te brengen: een zendingsopdracht. Hun drijfveer hiertoe is hun streven naar een welomlijnd doel. Dat doel is uitgesproken door Jezus zelf en oprechte gelovigen kennen het maar al te goed:

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld worden gepredikt tot een getuigenis voor alle volkeren, en dan zal het einde gekomen zijn” - Matteüs 24:14.

Het einde, dát is het doel van iedere ware bijbelse christen! Het is een volk met doelstellingen in hun leven, maar hun grootste doel is het einde: de zalige hoop, de komst van hun Here en Zaligmaker Jezus Christus. Zij verlangen er zeer naar dat hun dierbare Heiland en Voorspraak hun heersende Koning wordt.

Een aantal vragen dringen zich op:

- Wat betekent het eigenlijk als het **einde** komt - als Christus zijn rechtmatige plaats inneemt als Koning der koningen en Here der heren?
- Waarom leeft en bidt en werkt elke ware en trouwe gelovige voor die grote dag?
- Wat zal de wederkomst van Jezus betekenen voor het kind van God?
- Waarom is dat de zalige hoop?

De heerlijkheid van de toekomstige wereld zal de vurigste hoop en de levendigste verbeelding van de gelovigen ver overtreffen. Het is goed zich, in een vreugdevol vooruitzien, eens in te denken dat die dag van de

wederkomst is aangebroken en hierbij de bijbelse uitspraken dit laten schetsen.

Dit is de dag waar de gelovigen hebben naar uitgezien, de dag waarnaar ze hebben verlangd, de dag waarom ze hebben gebeden, de dag waarvoor ze hebben geleefd, de dag waarvoor ze hebben gewerkt. Daar is hij eindelijk aangebroken!

Een ontzagwekkend schouwspel ! Overal om de gelovigen heen schudt en deint de aarde. De totale natuur is uit haar voegen geslagen. De bergketens beven en vallen uiteen voor de ogen van de gelovigen. De golven van de woeste zeeën bedelven de bewoonde eilanden. Steden op het hoogtepunt van hun trots en zondigheid, smeltkroes van ontucht, verderf en misdaad verglijden in de gapende afgronden van de aarde en de oceanen. Toornige verwarring grijpt de sterrenhemel aan boven de gelovigen. Met een oorverdovend lawaai rolt en raast de donder, terwijl uitbarstingen van fel licht het donkere landschap met akelige vuurvlammen verlichten. Dit is Gods dag van afrekening!

Hoog in de lucht, in het Oosten, verschijnt een wolkje ter grootte van een mensenhand. Gods ware volk beseft dat dit het teken is van de Zoon des mensen dat de duisternis doorbreekt. Terwijl het volk omhoog kijkt, wordt het wolkje gaandeweg groter: het koninklijk gevolg komt nader. Steeds helderder wordt Hij tot zijn koninklijke heerlijkheid voor iedereen zichtbaar is. In een gloed van Koninklijke heerlijkheid komt Jezus naar voren in zijn volle majesteit door de gewelfde hemelen. Zo komt Hij naar zijn kinderen toe.

Wat een heerlijk moment!

Dit is de uiteindelijke dag!

Zie, Hij komt!

Zij zien Hem met eigen ogen.

Bij de zondaren is de verwarring compleet: door angst, niet te beschrijven zijn ze aangegrepen en bezeten; ze huilen en smeken en roepen om toch maar beschermd te worden tegen die reine, hemelse, goddelijke heerlijkheid en het verblindende licht dat van Jezus uitgaat. Het dringt tot ze door hoe steeds weer Hij bij hen uitnodigde zich te bekeren en in te gaan op zijn genadevolle aanbod Hem te volgen. Ze beseffen nu de halsstarrigheid waarmee ze zijn liefdevolle smekingen hebben afgewezen en verworpen. Omwille van hun zondige en goddeloze ingesteldheid zijn ze in een totaal onvermogen de gloedvolle schoonheid van de Zon der gerechtigheid, die verschijnt met zijn eeuwige genezing, te verdragen. Ze smeken om te sterven om zo te vermijden te moeten komen in de tegenwoordigheid van die pure en reine Zon.

Gods volk echter staat daar: het is blij en vol verwachting en zijn oog is enkel gericht naar de hemel. Hun armen zijn uitgestrekt naar hun terugkerende Heiland en ze zijn ongeduldig om Hem te begroeten.

De beproevingen, de verleidingen, de tegenstand, de frustraties en de vervolgingen, het is allemaal over - het is verdwenen en het behoort tot het verleden. Daar is immers Jezus! Vergeten is al het vorige.

Jezus is nu boven hun hoofd. Hij nodigt ze uit Hem en zijn engelen te vervoegen. Het gemoed van Gods volk is vol en zij uiten dit in de volgende woorden:

“Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen!

Dit is de Here op wie wij hoopten; laten wij ons verblijden over de verlossing die Hij geeft” - Jesaja 25:9.

De graven gaan open. Daar verschijnen de rechtvaardigen uit hun bed van stof. Ze zijn een en al verrukking. Al de littekens, gevolg van de zonde en het aardse zwoegen zijn volkomen verdwenen. Fris in bloei staan ze daar met een gezondheid die nooit ofte nimmer meer zal vergaan. Ook zij varen op naar de hemel om hun Verlosser te ontmoeten en te begroeten.

De dood is verzwolgen in de overwinning - 1 Korintiërs 15:54.

Wat een aangrijpend schouwspel van verlossing! Buitengewoon is de hereniging!

Menselijkerwijs niet te beschrijven!

Vrienden en gezinnen worden herenigd! Weg is de dood die ze pijnlijk uiteenrukte! Familiebanden worden opnieuw gelegd. Wanneer we denken aan de mensen die ons ontvallen zijn door de dood, kunnen wij ons die dag voor de geest roepen, waarop Gods stem als een bazuin zal klinken en de doden onvergankelijk opgewekt zullen worden en de levenden veranderd zullen worden - 1 Korintiërs 15:52.

De laatste sporen van de vloek van de zonde zullen verwijderd worden.

Christus' getrouwen zullen verschijnen in dezelfde schoonheid als die van de Here, hun God. In geest, ziel en lichaam weerkaatsen zij het volmaakte beeld van hun Heer.

Op die dag zullen de levende rechtvaardigen in één ogenblik - in een punt des tijds - veranderd worden. De onsterfelijkheid neemt bezit van ze. Samen met de opgestane heiligen worden ze meegevoerd in de lucht om hun Here te ontmoeten. Van het ene einde van de aarde tot het andere worden Gods trouwe kinderen verzameld door de engelen. Zij leggen de kleine kinderen in de armen van hun moeder. Vrienden, lang door de dood gescheiden, zien elkaar terug om nooit meer uiteen te gaan. Met blijde lofzangen gaan allen naar de stad van God.

Eindelijk is iedereen thuis!

Ziedaar, waar het om ging!

Dit is de dag!

De wederkomst van Christus is een werkelijkheid geworden!

Heerlijk, ontzagwekkend is die werkelijkheid.

Die massale schare - Verlosser en verlost en uit alle eeuwen - begint nu haar reis naar de stad van God. Lieder van vreugde - nooit gehoord door sterfelijke oren - klinken door de hemelse gewelven. Geen aards schouwspel is in de verste verte in staat de triomftocht van de verlost en te evenaren, laat staan te overtreffen. Menigten van engelen begeleiden de blijde optocht van de verlost en door de hemel naar die Stad waarvan God de Bouwmeester is. Ze uiten hun innerlijke vreugde in lofprijzingen en toejuichingen. Eindelijk doet de verlost en schare haar intrede in die hemelse stad, die alle verbeelding van schoonheid, pracht en harmonie ver overtreft. Jezus komt haar tegemoet en zegt:

“Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” –

Matteüs 25:34.

Overweldigend, zo'n thuiskomst!

Een familiebijeenkomst, voorheen is er nooit zo een geweest!

Eeuwen geleden beloofde Jezus:

“Wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben” –

Johannes 14: 3.

Nu, op dit eigenste moment kent die belofte haar vervulling. Al de kinderen van God zijn nu veilig binnen de poorten van Gods stad - ze zijn eindelijk thuis! Jezus houdt zoveel van ze, dat Hij niet van ze wil gescheiden leven. Met een onuitsprekelijk verlangen heeft Hij sinds lang uitgekeken naar die hereniging met zijn geliefde volgelingen.

Telkens weer komt het in je op: wat een dag!

Mannen en vrouwen, jongens en meisjes - gered uit de macht van de vijand der mensen - allen samen laten zij hun stemmen samensmelten in dankbare lofprijzing naar hun Verlosser en Redder. Hoe wordt Jezus gebed nu ten volle beantwoord:

“Ik wil dat, waar Ik hen, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt” – Johannes 17:24.

Er komt nooit meer een scheiding tussen Jezus en zijn geredden omwille van zonde of zondaars. Zijn vreugde is volkomen als Hij terugziet op de zegetekenen van zijn offer op Golgotha. Nu gaat Jezus naar zijn Vader en Hij stelt Hem zijn mensen voor die Hij met zijn bloed heeft gekocht en die onberispelijk staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde.

Jezus wordt de Koning van de verlost en. Welke betekenis heeft dit nog meer voor de gelovigen? Volgende punten willen dat verduidelijken.

Het einde van de verzoeking en de zonde

Als Jezus onze Koning wordt, betekent dit het einde van de vrees. In de huidige wereld is vrees niet weg te denken. Miljoenen mensen leven in landen waar onrust en geweld het gebeuren van elke dag uitmaakt - hun leven is continu in gevaar: bedreigingen en intimidaties zijn er het levenspatroon.

Vrees is een wereldprobleem die het hart van de mens beangstigt. De angst om te leven of te sterven is bij sommigen ongehoord groot. Gebrek, ziekte, moeilijkheden zijn zeer belangrijke oorzaken, die de vrede verstoren in het hart van de mens en die hem vele slapeloze nachten bezorgen. Een schrijver omschreef het zo treffend:

Vrees heeft veel gevarieerde vermommingsen Aan de basis hiervan ligt de vrees om van God gescheiden te zijn.

Nauw hiermee verbonden is de vrees om alleen te zijn, de vrees voor de werkelijkheid, de vrees voor mislukking, de vrees om anders dan anderen te zijn en nog veel meer aandoeningen van ziekelijke vrees.

Evenwel spreekt nog steeds een minzame hemelse Vader woorden van vrede tot vreesachtige harten:

“Vrees niet, want Ik ben met u; wees niet ontsteld, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u niet de rechterhand mijner gerechtigheid” Jesaja 41:10.

Op de muur van een kantoor stond:

Vrees klopte op de deur. Geloof opende de deur en er stond niemand.

“Vrees niet ... want Ik ben met u om u te redden, spreekt de Here” - Jeremia 1:8.

Wanneer Jezus komt en onze hemelse Vader de poorten wijd opent van het Paradijs: wat een heerlijke bevrijding van de vrees zal het dan zijn! Jezus wederkomst betekent het einde van alle vrees.

Het einde van teleurstelling en ontmoediging

Wanneer Jezus onze Koning wordt, zal dat het einde zijn van teleurstelling en ontmoediging. Deze vijanden van onze vrede zijn ons niet onbekend. Ieder van ons kent zijn deel ervan en de ervaringen zijn niet zo aangenaam: mislukte plannen, verlies van bezit, geen werk vinden, hoop die niet gerealiseerd wordt, het verloopt niet zoals gepland, enz. Jobs ervaringen zijn ons niet vreemd.

Een van de meest onbevreesde mannen vermeld in de Bijbel is ongetwijfeld Elia. Nochtans is het hem op een keer overkomen de meeste ontmoedigde

man te zijn geweest uit de Bijbel. Volkomen onbevreesd stond hij tegenover Achab. Nu is er buiten de persoon van Achab geen koning in Israël geweest die ooit zo goddeloos was. Toch durfde Elia het aan hem de zondigheid van diens regering te verwijten. Korte tijd nadien echter vluchtte hij, bevreesd als hij was voor de dreigementen en wraakgevoelens die Izebel, Achabs vrouw, uitte aan zijn adres. Ver weg verstopte hij zich in de woestijn - weg van de plaats waar hij normaal moest zijn. Een totale ontmoediging en vrees overviel hem. Daar zat hij dan onder een jeneverboom ergens in de woestijn. Deze menselijke reactie beschrijft de Bijbel bijzonder treffend, hiermee de zielstoestand van deze grote Godsmen beschrijvend. Elia zat onder een jeneverboom en bad dat zijn ziel mocht sterven en zei: Het is genoeg, neem nu, Here, mijn ziel. - Koningen 19: 4.

Dit mag een bemoediging zijn voor al de gelovigen die dreigen ten prooi te vallen aan ontmoediging en vrees: ook dit is grote bijbelse geloofshelden overkomen - momenten van volkomen terneergeslagen zijn, geen uitweg meer zien ... Net zoals God in die tijd zijn volgelingen uit zo 'n geestestoestand bevrijdde, zo zal Hij het ook nu doen - ook met u - voor allen die Hem liefhebben. Hij verandert immers niet in de loop der tijden tegenover hen, die zich op Hem verlaten.

Stralend en vol glorie zal die dag zijn, wanneer Gods kinderen volkomen en voor altijd bevrijd zullen zijn van zij, die er steeds weer op uit zijn om de zielen te verleiden - als Jezus Christus komt als hun Koning der koningen. Op die blijde dag zal een einde gemaakt worden aan alle teleurstellingen en ontmoedigingen. In het leven dat ze vanaf dan zullen ervaren, zal hun de verborgenheden - oorzaken van tegenslagen, teleurstellingen en verslagenheid - duidelijk worden. Het zal ze duidelijk worden dat ogenschijnlijk onverhoorde gebeden en ontgoochelde verwachtingen in wezen hun grootste zegeningen waren.

Het einde van leed en smart

Het koningschap van Christus houdt een einde in van alle leed en smart. Een predikant schrijft:

In de loop der jaren heb ik tal van ziekenhuizen bezocht en melaatsenkolonies. Zowel heiligen als ongelovigen heb ik zien zitten op de rand van het graf. De blik van koortsige gezichten, verkromde ledematen, verziekte lichamen,... het trof mijn diepste menselijke gevoelens. Hospitelen barsten van zieken en mensen die een onnoemelijk lijden dragen.

Spijts dit alles, beste lezer, mocht lijden en ziekte thans uw deel zijn, is er bijzonder heerlijk en gezegend nieuws voor u: nog een korte tijd en de periode die u thans meemaakt zal voor goed voorbij zijn.

Als Jezus, uw grote Heelmeester, terugkomt, zal het kwade geen enkele oorzaak meer kunnen zijn van ook maar enig nadeel, van welke aard ook, voor zijn geliefde kinderen.

“De HERE zal alle krankheid van u afweren” - Deuteronomium 7:5.

“Want Ik zal u genezing schenken, en u van uw wonden genezen” - Jeremia 30: 17.

“En God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.” - Openbaring 21:4.

Een dag van verlossing en blijdschap zal het zijn voor talloze gekwelde en lijdende lichamen - bevrijding, voor eens en voor altijd van zorgen, verdriet, tranen, lijden, ziekte, dood en rouw. Ziekenhuizen, hospitalen, sanatoria, leprakolonies, instellingen voor geesteszieken, lichamelijk en geestelijk aftakelende mensen zullen in dat eeuwige Paradijs niet bestaan. Medicijnen, antibiotica, injecties, geneeskundige voorschriften allerhande, het zal er volstrekt onbekend zijn.

Gedaan zal het zijn met leed en smart!

Het einde van verdriet en hartpijn

Met Christus als Koning der koningen houdt verdriet en hartpijn op. Heel vaak ontvang ik brieven waaruit blijkt hoe mensen door een dal van de dood gegaan zijn. De wrede en plotselinge dood heeft reeds tal van gezinnen uiteengescheurd. Voor mij ligt nog de brief van een jonge vrouw en moeder van wie de echtgenoot overleed als gevolg van een tragisch ongeluk. Ze schrijft:

Hartelijk dank voor uw vertroostende woorden. Het is zo moeilijk te begrijpen waarom dit moest gebeuren - waarom Carl van mij is weggenomen, hoewel hij nog zo jong was en sterk. Ik mis hem zo heel erg, maar nu zie ik vooruit naar de komst van Jezus met groter verlangen dan ooit, wanneer ik met mijn kinderen bij hem zal zijn.

Veel zijn ze, die met een hart vol pijn en smart om het verlies van een geliefde, biddend en verlangend uitzien naar de komst van de Levengever - Hij zal hun tranen afwissen en hen voor eeuwig herenigen.

Daar zal ... noch rouw, noch gekerm meer zijn ... God zal alle tranen van hun ogen afwissen - Openbaring 21: 4.

“Gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden”
- Johannes 16:20.

God wist alle tranen en droefheid; dat zal voor eeuwig zijn. Er komt in eeuwigheid geen periode meer terug waarin het opnieuw zal worden zoals het vandaag is. Het grootste probleem dat wij vandaag tegenover onze medemens ervaren is ons zwak vermogen om treurenden te troosten en moed te geven. Wat God zal doen als we in zijn eeuwig Koninkrijk zijn, zal onze zwakke pogingen overtreffen zover als het Oosten ligt van het Westen en het zal doeltreffend zijn, beantwoordend aan het diepste zielsverlangen van ieder van zijn kinderen.

Jezus wederkomst als Koning der koningen bant uit het leven van elk van zijn volgelingen alle leed en smart en droefheid.

Het einde van de dood

Jezus komt terug als onze Here en Koning. Dit betekent het einde van de meest onverzoenlijke en bedreigende vijand voor de mens, nl de dood.

“De laatste vijand die teniet gedaan wordt, is de dood” -

1 Korintiërs 15:26.

Slechts de komst van de Levengever zal voorgoed een einde maken aan de verwoestingen van de meest meedogenloze vijand van de mens. Wie gestaan heeft aan het ziekbed, aan het doodsbed van een geliefde, bij het door de dood koud geworden lichaam van wie men enorm hield, beseft maar al te goed wat afscheid nemen betekent, De pijnen doorstaan in zulke ogenblikken zijn niet weer te geven,

Beste lezer, leeft u in bittere droefheid en smart omwille van het verlies van iemand van wie u zielsveel hield, laat mij u zeggen welk gezegend en hoopvol nieuws ik voor u heb: heb goede moed, want nog slechts een korte tijd en dan breekt de blijde dag van eeuwige hereniging aan.

“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben.

Want als wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan is, zal God ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.

Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan.

want de Here zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God, neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die achtergebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

Zo dan, troost elkaar met deze woorden” - 1 Tessalonicenzen 4: 13 - 18.

De dood zal niet meer zijn - Openbaring 21: 4. Dat verzekert ons Jezus Christus, de Levengever.

Een dag zonder weerga; het einde is volkomen: de dood bestaan niet meer. Gedaan met tranen van verdriet en rouw. De verlost en leven voor eeuwig, nooit zal het meer ophouden. En wat voor een leven: niets is er nog dat de verlost ook maar enig nadeel zal bezorgen.

“De genade die God schenkt, is het eeuwige leven” - Romeinen 6:30.

Wanneer Christus de Levengever en de Koning wordt, is het eeuwige leven voor de kinderen van God een feit, een werkelijkheid. De hoop is omgezet in een nooit veranderende realiteit.

Aangrijpend is het einde van een wereld, waar zonde en lijden zoveel eeuwen als koningen hebben geheerst!

Gods liefde voor zijn volk dat Hij kocht met zijn eigen bloed heeft dit alles gerealiseerd.

Werkelijk, een zalige hoop..

Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden - Romeinen 8:18.

Het doel bereikt

Beste lezer, oprecht bijbelse gelovigen zijn een volk met een zending - een verheven, overheerlijke zending. Ze hebben een doel waarnaar ze streven en waarvoor ze leven. Het is een leven vol toewijding, een leven van overwinning, een leven van verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk, een leven van het delen van hun geloof met anderen, een leven dat hun toekomstverwachting - de wederkomst van hun Here en Heiland - in al zijn aspecten weerspiegelt.

Het is geloofsversterkend en -verdiepend als wij geregeld even stil zijn om onze geestelijke nood en de rijke voorzieningen die God hierin treft, door Jezus Christus, te overdenken. Het stimuleert en geeft moed om dit werk in ons eigen leven, in onze omgeving en in de ganse wereld verder te zetten en te voleindigen.

**Ziet, Hij komt;
Laat ons toezien en waken.
Dan zullen de Zijnen
de eeuwigheid smaken.
Maar Zijn tijd weet niet één.**

